



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

29. července 2019*

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Uložení konečného antidumpingového cla na určité výrobky pocházející z Číny – Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 – Nařízení (ES) č.1225/2009 – Článek 2 odst. 7 písm. a) – Běžná hodnota – Určení na základě ceny ve třetí zemi s tržním hospodářstvím – Výběr vhodné třetí země – Třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření – Úpravy“

Ve věci C-436/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 2. července 2018,

Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd, se sídlem v Taiyuan (Čína), zastoupená E. Vermulstem a J. Cornelisem, advocaten,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a A. Demeneix, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko), zastoupené J. Killickem, barrister, a G. Forwood a C. Van Haute, advokáty,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení C. Lycourgos (zpravodaj), předseda senátu, E. Juhász a M. Ilešič, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Společnost Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd se ve svém kasačním opravném prostředku domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 23. dubna 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel v. Komise (T-675/15, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:209), ve kterém Tribunal zamítl její žalobu znějící na částečné zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1429 ze dne 26. srpna 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2015, L 2015, 224, s. 10, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

- 2 Článek 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, a oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22, dále jen „základní nařízení“), nadepsaný „Zjištění dumpingu“, v odst. 7 a 10 stanovil:

„7.

- a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty, a kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

[...]

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z [...], jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem [Světové obchodní organizace (WTO)] ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

[...]

10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležitě individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. [...]

Skutečnosti předcházející sporu

- 3 Navrhovatelka je společností se sídlem v Číně, která působí hlavně na trhu týkajícím se výroby a distribuce výrobků z oceli, zejména plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli.
- 4 V návaznosti na stížnost, kterou podalo dne 13. května 2014 Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (dále jen „sdružení Eurofer“), Evropská komise zveřejnila dne 26. června 2014 oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2014, C 196, s. 9).
- 5 Šetření týkající se dumpingu a újmy způsobené výrobnímu odvětví Evropské unie se vztahovalo na období od 1. ledna do 31. prosince 2013. Zkoumání trendů, které jsou významné pro posouzení této újmy, se vztahovalo na období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013.
- 6 Pro účely určení dumpingu a existence újmy bylo v oznámení o zahájení řízení stanoven výběr vzorku vyvážejících výrobců v Číně a na Tchaj-wanu, jakož i výrobků v Unii. Do vzorku obsahujícího čtyři vyvážející výrobce z Číny, který byl zřízen v rámci šetření, byla vybrána i navrhovatelka.
- 7 V oznámení o zahájení řízení Komise zúčastněné strany informovala, že uvažuje o tom, že Spojené státy bude považovat za vhodnou třetí zemi s tržním hospodářstvím ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení (dále jen „srovnatelná země“). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby v tomto ohledu předložily svá vyjádření, přičemž uvedla, že podle informací, které má k dispozici, jsou ostatními zeměmi s tržním hospodářstvím, které mohou být zohledněny při výběru srovnatelné země, Indická republika, Jihoafrická republika, Korejská republika a Tchaj-wan.
- 8 Navrhovatelka nepředložila žádost o zacházení jako s podnikem v tržním hospodářství (dále jen „ZTH“) na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Dne 6. července 2014 navrhovatelka předložila své vyjádření k výběru srovnatelné země, přičemž měla za to, že Spojené státy představují nevhodný výběr a navrhla stanovit Tchaj-wan. Dne 13. února 2015 byla na svou žádost vyslechnuta Komisí.
- 9 Dne 24. března 2015 Komise přijala prováděcí nařízení (EU) 2015/501 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2015, L 79, s. 23). Toto nařízení zavedlo prozatímní antidumpingové clo ve výši 24,3 % na vývozy těchto výrobků uskutečněné navrhovatelkou do Unie po dobu šesti měsíců ode dne 26. března 2015.
- 10 Komise v návaznosti na několik výměn korespondence s navrhovatelkou, v rámci nichž navrhovatelka zopakovala své výhrady týkající se výběru Spojených států, a nikoli Tchaj-wanu, jakožto srovnatelné země, dne 26. srpna 2015 přijala sporné nařízení, které změnilo prováděcí nařízení 2015/501 a zavedlo antidumpingové clo ve výši 24,4 % na dovozy uvedených výrobků vyrobených navrhovatelkou do Unie.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. listopadu 2015 podala navrhovatelka žalobu znějící na částečné zrušení sporného nařízení.
- 12 Usnesením ze dne 19. července 2016 předseda prvního senátu Tribunálu povolil sdružení Eurofer vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise.

- 13 Na podporu své žaloby navrhovatelka uplatnila tři důvody. Ve svém prvním žalobním důvodu, rozděleném na dvě části, vycházejícím z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, navrhovatelka uvedla, že Komise toto ustanovení vyložila nesprávně, když jako srovnatelnou zemi vybrala Spojené státy, a nikoli Tchaj-wan, a podpůrně uvedla, že Komise při početním zjištění běžné hodnoty podle uvedeného ustanovení neprovedla nezbytné úpravy s ohledem na rozdíly související s procesem výroby a s přístupem k surovinám. Ve svém druhém žalobním důvodu navrhovatelka uvedla, že Komise porušila čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení, když odmítla provést úpravy nezbytné s ohledem na náklady na vnitřní dopravu jednoho z vyvážejících výrobců ve Spojených státech. Ve svém třetím žalobním důvodu, rozděleném na dvě části, navrhovatelka uvedla, že Komise porušila čl. 3 odst. 2, 6 a 7 uvedeného nařízení, pokud jde jednak o hodnocení příčinné souvislosti mezi dovozy z Číny a z Tchaj-wanu a jejich dopadem na výrobní odvětví Unie, a jednak o to, že újmu způsobenou tomuto výrobnímu odvětví přičetla těmto dovozům.
- 14 Tribunál v napadeném rozsudku každý z těchto žalobních důvodů zamítl, a žalobu tudíž zamítl v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 15 Navrhovatelka žádá Soudní dvůr, aby:
- napadený rozsudek zrušil;
 - sporné nařízení zrušil v rozsahu, v němž se jí toto nařízení dotýká, a
 - uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i nákladů řízení v prvním stupni.
- 16 Navrhovatelka podpůrně žádá, aby Soudní dvůr vrátil věc Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 17 Komise a sdružení Eurofer žádají, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 18 Navrhovatelka na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje dva důvody vycházející z nesprávného výkladu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 19 Ve svém prvním důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Tribunál v bodech 34 až 37 napadeného rozsudku provedl nesprávný výklad čl. 2 odst. 7 písm. a) druhého pododstavce druhé věty základního nařízení, pokud jde o výběr srovnatelné země.
- 20 Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že ze znění tohoto ustanovení, které stanoví, že „kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření“, jasně vyplývá, že Komise má povinnost jako srovnatelnou zemi vybrat zemi, která je předmětem stejného antidumpingového šetření, pokud taková země existuje, přičemž jedinou výjimkou, která je zavedena výrazem „kde je to vhodné“, je výjimka, kdy tato země není

vhodná. V posledně uvedeném případě musí Komise podle ní konstatovat, že uvedená země není vhodná, a uvést příslušné důvody. Z uvedeného ustanovení naproti tomu podle ní nevyplývá, že k tomu, aby se použila jako srovnatelná země, musí být země, která je předmětem stejného šetření, nezbytně „nejvíce“ vhodnou zemí, jsou-li možná jiná řešení.

- 21 Tribunál nicméně podle ní takový výklad použil, když v bodě 37 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise správně provedla srovnávací analýzu mezi Spojenými státy a Tchaj-wanem, aby mezi nimi určila nejvhodnější srovnatelnou zemi, třebaže Tchaj-wan byl předmětem stejného šetření jako Čínská lidová republika, na rozdíl od Spojených států.
- 22 Tribunál tím, že měl v podstatě za to, že jsou-li možná jiná řešení, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření, představuje-li nejvhodnější zemi, zavedl v rámci čl. 2 odst. 7 písm. a) druhého pododstavce druhé věty základního nařízení dodatečnou podmínku, která není ve znění tohoto ustanovení uvedena, což není právně přijatelné, jak vyplývá ze zprávy odvolacího orgánu Světové obchodní organizace (WTO) ze dne 6. října 2016 ve věci „Evropská unie – Antidumpingová opatření týkající se bionafty pocházející z Argentiny“ (WT/DS 473/AB/R, bod 6.30). Dále pak výklad použitý Tribunálem podle ní zbavuje uvedené ustanovení svého smyslu, když činí bezpředmětnou právní povinnost, která je v něm stanovena, spočívající v tom, že je v případě, kdy je to vhodné, použita země, která je předmětem stejného šetření. Povinnost použít nejvhodnější srovnatelnou zemi totiž podle ní vyplývá již z první věty druhého pododstavce čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, takže nelze mít za to, že druhá věta tohoto pododstavce tutéž povinnost pouze opakuje.
- 23 Kromě toho navrhovatelka tvrdí, že rozsudky ze dne 22. října 1991, Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402), ze dne 22. března 2012, GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, bod 29) a ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573), které jsou citovány v bodech 30 až 33 napadeného rozsudku, se týkaly situací, ve kterých neexistuje země s tržním hospodářstvím, která by byla předmětem stejného šetření. Tyto rozsudky jsou tak relevantní pouze pro účely výkladu první věty druhého pododstavce čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, která upravuje výběr srovnatelné země v případě, že neexistuje země s tržním hospodářstvím, která by byla předmětem stejného šetření, a nikoli pro účely výkladu druhé věty tohoto pododstavce.
- 24 Konečně navrhovatelka v podstatě uvádí, že na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 37 napadeného rozsudku, nehrozí, že dodržení povinnosti vybrat zemi, která je předmětem stejného šetření, jakožto srovnatelnou zemi způsobí to, že bude porušena povinnost příslušející unijním orgánům, aby se snažily nalézt srovnatelnou zemi, kde je cena obdobného výrobku vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi v zemi vývozu. V souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) druhým pododstavcem druhou větou základního nařízení, a konkrétněji s použitím výrazu „kde je to vhodné“, totiž třetí zemi, která je předmětem stejného šetření, nelze použít jako srovnatelnou zemi, není-li vhodná, čemuž by tak bylo v případě, že by v ní ceny nebyly vytvářeny za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi v zemi vývozu.
- 25 Pokud jde o důsledky nesprávného právního posouzení, jehož se údajně Tribunál dopustil, navrhovatelka v podstatě uvádí, že skutkové okolnosti jsou dostatečně jasné, aby Soudnímu dvoru umožnily rozhodnout o sporu s konečnou platností. Není totiž zpochybňováno, že v projednávané věci existuje země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření, a sice Tchaj-wan. Komise přitom nikdy netvrdila, že tato země není vhodná. Pouze tvrdila, že Spojené státy představují vhodnější volbu. Komise tudíž měla právní povinnost použít jako srovnatelnou zemi Tchaj-wan, a nesplnění této povinnosti tedy musí podle ní způsobit zrušení sporného nařízení.
- 26 Komise má za to, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný, a v každém případě jako irrelevantní. Sdružení Eurofer, které pochybuje o přípustnosti tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, jelikož odpovídá vytýkané skutečnosti, která nebyla

uvedena v žalobě v prvním stupni a u Tribunálu byla uplatněna až ve fázi repliky, má rovněž za to, že uvedený důvod kasačního opravného prostředku musí být v každém případě zamítnut jako irelevantní a neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 27 Aniž je třeba rozhodovat o přípustnosti prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba jej v každém případě zamítnout jako neopodstatněný.
- 28 Za tímto účelem je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) prvního pododstavce základního nařízení je běžná hodnota v případech dovozu ze země bez tržního hospodářství v zásadě zjišťována, odchýlně od pravidel stanovených v odstavcích 1 až 6 článku 2 téhož nařízení, na základě ceny nebo hodnoty vypočtené ve třetí zemi s tržním hospodářstvím, tzn. podle metody srovnatelné země [rozsudky ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 48, a ze dne 28. února 2018, Komise v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, bod 64]. Článek 2 odst. 7 písm. a) druhý pododstavec uvedeného nařízení stanoví v první větě, že se srovnatelná země vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru, a ve druhé větě, že kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.
- 29 Argumenty uváděné navrhovatelkou na podporu jejího prvního důvodu kasačního opravného prostředku jsou založeny na izolovaném výkladu druhé věty druhého pododstavce uvedeného čl. 2 odst. 7 písm. a). Jak přitom v podstatě uvádí Komise, tato druhá věta musí být vykládána s ohledem na první větu tohoto pododstavce, jak ji vykládá judikatura Soudního dvora, přičemž tato první věta je na rozdíl od toho, co podle všeho uvádí navrhovatelka, relevantní, a to i v případě, že je země s tržním hospodářstvím předmětem stejného šetření.
- 30 V tomto ohledu z této judikatury vyplývá, že výběr srovnatelné země spadá do rámce široké posuzovací pravomoci, kterou disponují unijní orgány v oblasti společné obchodní politiky z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. října 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, bod 11; ze dne 29. května 1997, Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, bod 10, a ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 44).
- 31 Dále pak z uvedené judikatury vyplývá, že srovnatelná země musí být vybrána přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru, přičemž unijní soudy musí ověřit, zda příslušné unijní orgány neopomenuly přihlédnout k základním informacím za účelem zjištění odpovídajícího charakteru zvolené země a zda informace ve spise byly přezkoumány s veškerou řádnou péčí, která je vyžadována k tomu, aby mohl být učiněn závěr, že běžná hodnota dotčeného výrobku byla určena vhodným a přiměřeným způsobem. Za tímto účelem uvedeným orgánům přísluší, aby se s přihlédnutím ke všem nabízejícím se alternativám snažily nalézt třetí zemi, kde je cena obdobného výrobku vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi v zemi vývozu, musí se ovšem jednat o zemi s tržním hospodářstvím (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, body 21 a 22, jakož i ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, body 49 a 51).
- 32 Z článku 2 odst. 7 písm. a) druhého pododstavce základního nařízení tedy vyplývá, že pokud s ohledem na dostupné spolehlivé informace připadá v úvahu výběr několika zemí, příslušný orgán provede srovnávací analýzu v těchto různých zemích a vybere zemi, v níž je cena výrobku obdobného dotčenému výrobku vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi v zemi vývozu. V tomto ohledu v rozporu s tím, co v podstatě uvádí navrhovatelka, druhá věta uvedeného pododstavce nevylučuje, že tento orgán takovou srovnávací analýzu provede, a to i v případě, že země s tržním

hospodářstvím je předmětem stejného šetření, a na tomto základě vybere nejvhodnější zemi v rámci posuzovací pravomoci, kterou disponuje v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 31 tohoto rozsudku.

- 33 Z druhé věty druhého pododstavce čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení tak vyplývá, že je-li země s tržním hospodářstvím předmětem stejného šetření, příslušný orgán to musí náležitě zohlednit v rámci možných voleb a přezkoumat s veškerou řádnou péčí, zda tato země představuje vhodnou volbu. Třebaže navrhovatelka v projednávané věci uvádí, že Komise netvrdila, že Tchaj-wan nepředstavuje vhodnou volbu, nezpochybňuje přitom konstatování, které v podstatě Tribunál provedl v bodech 34 a 35 napadeného rozsudku, podle něhož Komise v dané věci v rámci možných alternativ přezkoumala situaci v této zemi.
- 34 Z předcházejícího vyplývá, že jak Tribunál správně uvedl v bodě 37 napadeného rozsudku a na rozdíl od toho, co uvádí navrhovatelka, Komise neměla povinnost použít Tchaj-wan jakožto vhodnou srovnatelnou zemi pouze z důvodu, že se jednalo o třetí zemi s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření, jako Čína, čehož následkem by bylo zabránit tomuto orgánu v zohlednění ostatních možností, které připadaly v úvahu a v provedení srovnávací analýzy mezi touto zemí a těmito ostatními možnostmi, k nimž patří v daném případě Spojené státy, aby byla z obou zemí určena nejvhodnější země. Jakýmkoli výkladem v opačném smyslu by byla dotčena nejen posuzovací pravomoc, kterou má tento orgán při výběru srovnatelné země, ale také, jak Tribunál správně uvedl v bodě 37 napadeného rozsudku, povinnost uvedeného orgánu, připomenutá v bodě 32 tohoto rozsudku, snažit se nalézt s přihlédnutím k existujícím alternativám třetí zemi s tržním hospodářstvím, kde je cena obdobného výrobku vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi v zemi vývozu.
- 35 Tento závěr je podpořen analýzou historie vzniku nařízení Rady (ES) č. 3283/94 ze dne 22. prosince 1994 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1994, L 349, s. 1), které do základních pravidel Unie v oblasti antidumpingu zavedlo ustanovení uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. a) druhém pododstavci druhé větě základního nařízení. Důvodová zpráva k návrhu, který předložila Komise za účelem přijetí nařízení č. 3283/414 [COM (1994) 414 final], totiž v souvislosti s tímto ustanovením, jehož konečné znění použité unijním normotvůrcem je totožné se zněním, které navrhla Komise, uváděla, že při výběru srovnatelné země „může“ být upřednostněna země, která je předmětem stejného šetření, s výhradou toho, že splňuje kritéria na přiměřeném základě, z čehož vyplývá, že neexistuje povinnost vybrat tuto zemi.
- 36 Na rozdíl od toho, co uvádí navrhovatelka, výklad druhé věty druhého pododstavce čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, který je uveden v bodech 32 až 34 tohoto rozsudku, nevede k tomu, že je v rámci této druhé věty doplněna podmínka, která tam uvedena není, ani k tomu, že je uvedená věta zbavena užitečného účinku, ale vychází z celkového výkladu čl. 2 odst. 7 písm. a) druhého pododstavce tohoto nařízení.
- 37 Z toho vyplývá, že jelikož Tribunál do čl. 2 odst. 7 písm. a) druhého pododstavce druhé větě základního nařízení nedoplnil žádnou podmínku, je třeba zamítnout rovněž argument navrhovatelky vycházející z toho, co údajně vyplývá ze zprávy odvolacího orgánu WTO ze dne 6. října 2016 ve věci „Evropská unie – Antidumpingová opatření týkající se bionafty pocházející z Argentiny“ (WT/DS 473/AB/R), která se týká výkladu článku 2.2.1.1. Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/021, s. 189), jež je uvedena v příloze 1A Dohody o zřízení WTO (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3), že není právně přípustné doplnit podmínku, která není uvedena ve znění čl. 2 odst. 7 písm. a) druhého pododstavce druhé větě základního nařízení.
- 38 Z předcházejícího vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 39 Navrhovatelka ve svém druhém důvodu kasačního opravného prostředku uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, když měl v bodech 60 až 65 napadeného rozsudku za to, že při početním zjišťování běžné hodnoty podle tohoto ustanovení nelze provést úpravy s ohledem na rozdíly při procesu výroby a při přístupu k surovinám, které byly zjištěny v Číně.
- 40 Řešení, které použil Tribunál v tomto rozsudku, podle ní vede k tomu, že bude principiálně vyloučena možnost, aby vyvážející výrobci ze zemí bez tržního hospodářství, kteří nesplňují podmínky pro ZTH, požádali o úpravy běžné hodnoty v souvislosti s takovými rozdíly na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, třebaže podle rozsudků ze dne 10. října 2012, *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery v. Rada* (T-170/09, nezveřejněný, EU:T:2012:531, bod 123), jakož i ze dne 29. dubna 2015, *Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada* (T-558/12 a T-559/12, nezveřejněný, EU:T:2015:237, bod 110), jsou tito vyvážející výrobci již zbaveni možnosti požadovat úpravy s ohledem na tyto rozdíly na základě čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení.
- 41 Toto řešení, které by v podstatě zbavilo uvedené vyvážející výrobce práva požadovat úpravy, je podle ní v rozporu s článkem 2.4 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, který odpovídá čl. 2 odst. 10 základního nařízení a který stanoví povinnost provést spravedlivé srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou, jakož i provést úpravy s ohledem na rozdíly, které ovlivňují srovnatelnost cen. Odvolací orgán WTO totiž ve své zprávě ze dne 18. října 2016 ve věci „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření týkající se některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny (WT/DS 397/AB/RW, body 5.207 a 5.215) jasně uvedl, že tato povinnost se uplatní na všechna antidumpingová šetření, a to i pokud je běžná hodnota určena na základě srovnatelné země.
- 42 Dále na rozdíl od toho, co uvedl Tribunál, okolnost, že navrhovatelka nepodala žádost za účelem získání ZTH, podle ní postrádá relevanci za účelem určení, zda je žádost o úpravu na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení odůvodněná.
- 43 Kromě toho i když v rozsudku ze dne 10. září 2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573, bod 48), citovaném Tribunálem v bodě 60 napadeného rozsudku, Soudní dvůr uvedl, že cílem čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení je zabránit zohlednění cen a nákladů platných v zemích, které nemají tržní hospodářství, jelikož tyto parametry obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil, nevyjádřil se k otázce, zda je možné provést úpravy s ohledem na činitele, které jsou výsledkem působení takových sil, jako jsou rozdíly plynoucí z přirozené komparativní výhody. Taková možnost podle ní není vyloučena ani v rozsudku ze dne 29. dubna 2015, *Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada* (T-558/12 a T-559/12, nezveřejněný, EU:T:2015:237, bod 110), citovaném v bodě 61 napadeného rozsudku.
- 44 Ačkoli navrhovatelka netvrdí, že by úpravy měly být provedeny za účelem neutralizace zkreslení konstatovaných v zemi bez tržního hospodářství, uvádí, že to nevylučuje možnost provést úpravy na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) nebo čl. 2 odst. 10 základního nařízení vzhledem k rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen a jsou výsledkem působení uvedených sil, jinak řečeno rozdílům, které nejsou způsobeny zkresleními.
- 45 V tomto ohledu odvolací orgán WTO ve své zprávě ze dne 18. října 2016 ve věci „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření týkající se některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny (WT/DS 397/AB/RW, body 5.207 a 5.236) upřesnil, že ačkoli orgán pověřený šetřením nemusí provádět úpravy s ohledem na rozdíly mezi náklady výrobců ze země

vývozu bez tržního hospodářství a náklady výrobce ve srovnatelné zemi, kdyby to vedlo k tomu, že by tento orgán do běžné hodnoty znovu zahrnul zkreslené náklady výrobců z této prvně uvedené země, musí uvedený orgán určit, zda by požadovaná úprava měla takový účinek, či nikoli.

- 46 Tribunál tím, že principiálně vyloučil možnost provést úpravy s ohledem na rozdíly při přístupu k surovinám a při procesu výroby, zatímco měl přezkoumat, zda by účinkem přijetí takové úpravy bylo znovu zahrnout zkreslené náklady nebo zda byly splněny ostatní podmínky pro přijetí této úpravy, porušil čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.
- 47 Komise a sdružení Eurofer mají za to, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný, přičemž sdružení Eurofer má za to, že tento důvod je v každém případě irrelevantní.

Závěry Soudního dvora

- 48 Navrhovatelka ve svém druhém důvodu kasačního opravného prostředku uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když principiálně vyloučil možnost provádět při početním zjišťování běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení úpravy s ohledem na rozdíly při procesu výroby a při přístupu k surovinám, které byly zjištěny v Číně.
- 49 V tomto ohledu z argumentace rozvinuté navrhovatelkou v rámci tohoto důvodu v podstatě vyplývá, že navrhovatelka připouští, jak Tribunál uvedl v bodě 62 napadeného rozsudku, že od Komise nelze vyžadovat, aby prováděla úpravy týkající se činitelů ovlivněných parametry, které nejsou výsledkem působení tržních sil. Navrhovatelka však tvrdí, že by mělo být možné provést úpravy s ohledem na rozdíly, které jsou výsledkem působení takových sil, a v podstatě dodává, že Tribunál měl přezkoumat, zda by účinkem přijetí požadovaných úprav bylo to, že by do běžné hodnoty byly znovu zahrnuty zkreslené náklady, to znamená, zda by důsledkem těchto úprav bylo znovu do této hodnoty zahrnout náklady ovlivněné parametry, které nevyplývají z působení uvedených sil, což Tribunál neučinil.
- 50 V tomto ohledu je však třeba uvést, že Tribunál k tomu, aby v bodě 64 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že v projednávané věci nelze provádět v kontextu početního zjišťování běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení úpravy s ohledem na rozdíly při procesu výroby a při přístupu k surovinám, které byly zjištěny v Číně, v bodě 63 tohoto rozsudku konstatoval, že jelikož Čína nebyla v rozhodné době považována za zemi s tržním hospodářstvím a navrhovatelka nepodala žádost za účelem získání ZTH, nic nenasvědčovalo tomu, že zásobování niklem nebo výrobní proces podniku působícího na trhu za podmínek, které nejsou podmínkami tržního hospodářství, nejsou ovlivněny parametry, které nejsou výsledkem působení tržních sil.
- 51 Jak uvedlo sdružení Eurofer, navrhovatelka, která v podstatě uplatňuje možnost provést úpravy s ohledem na činitele, které jsou výsledkem působení tržních sil, přitom výslovně nezpochybňuje skutkové zjištění, které Tribunál takto provedl v bodě 63 napadeného rozsudku, podle něhož se v podstatě nejevilo, že by se požadované úpravy týkaly takových činitelů. Navrhovatelka *a fortiori* ani netvrdí, že je toto zjištění zkreslené.
- 52 Aniž je třeba se vyjádřit k opodstatněnosti všech argumentů uplatněných navrhovatelkou v rámci projednávaného důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba její argumentaci zamítnout jako irrelevantní. V důsledku toho musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.
- 53 Kasační opravný prostředek proto musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 54 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 55 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, stanoví, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 56 Vzhledem k tomu, že Komise, jakož i sdružení Eurofer požadovaly náhradu nákladů řízení a společnost Shanxi Taigang Stainless Steel neměla ve věci úspěch, je důvodné této společnosti uložit náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.